

Prima mea lectură este o colecție special creată pentru a-i ghida pas cu pas pe preșcolari și pe școlari în aventura lecturii. Formatul accesibil, textele ilustrate și adaptate la nivelul de înțelegere al vârstei contribuie la captarea atenției și îi motivează să pășească încrezători în lumea minunată a cărților.

Nivelul 1 – 32 de pagini; text cu pictograme sau litere mari de tipar, ilustrație bogată; cuvinte familiare, din vocabularul de zi cu zi; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 5-6 ani

Nivelul 2 – 48 de pagini; o singură narațiune, bogat ilustrată, pagini de activități pentru înțelegerea textului; cuvinte din vocabularul de bază; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 6-7 ani

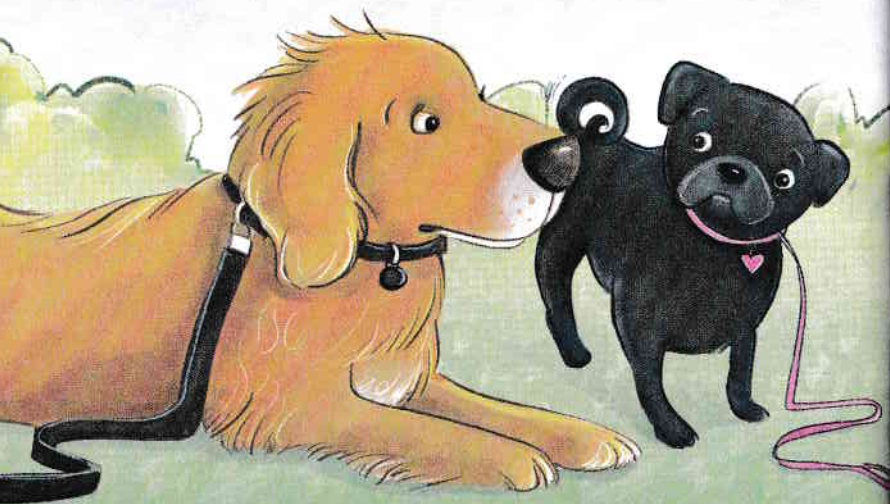
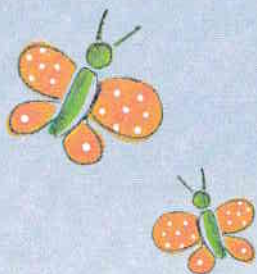
Nivelul 3 – 48 de pagini; narațiune împărțită pe capitole, structuri gramaticale din ce în ce mai complexe, pentru copiii care **încep să citească singuri**; adaptări din literatura clasică pentru copii. Vârsta recomandată: 6-7 ani

Nivelul 4 – 64 de pagini; ilustrația color și textul de dimensiuni reduse îi încurajează pe copiii care **încep să citească fluent**. Povestiri amuzante din literatura contemporană și adaptări din literatura clasică. Vârsta recomandată: 7-8 ani

Nivelul 5 – 72/96 de pagini; narațiunea împărțită pe capitole și ilustrația color sau alb-negru oferă o lectură atractivă celor care **citesc din ce în ce mai mult**. Povestiri amuzante din literatura contemporană. Vârsta recomandată: 8-9 ani

Nivelul 6 – 112/160 de pagini; narațiune cu un nivel de complexitate mai ridicat, din literatura modernă și contemporană. Romane de mici dimensiuni, pentru **pasionații de lectură**. Vârsta recomandată: 8-9 ani

CUPRINS

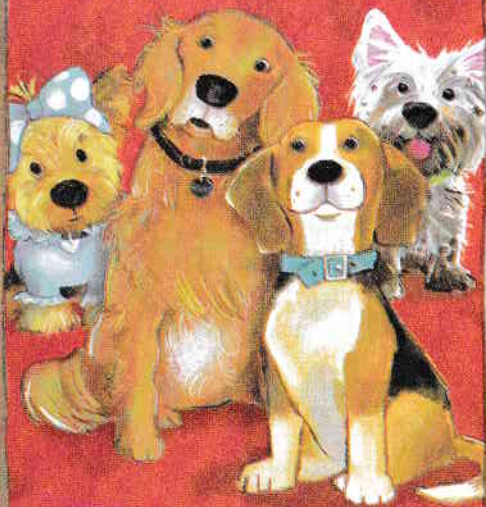

Capitolul 1	
Urlând ca nebunul	9
Capitolul 2	
Un țipăt care sparge paharele	17
Capitolul 3	
Zi-mi în față că-s fricos!	23
Capitolul 4	
Pe bune, nu-i deloc amuzant!	33
Capitolul 5	
Încetează!	37
Capitolul 6	
Sir Fulger	48
Capitolul 7	
Sunt terminat!	62
Capitolul 8	
Ura, am câștigat din nou!	67

AVENTURI LA HAM HOTEL

SĂ ÎNCEAPĂ
AVENTURA
LA HOTELUL
CĂȚEILOR!

La Ham Hotel, câinii sunt tratați regește. Suntem o pensiune de prima mână pentru câini. Atunci când câinele vostru ne trece pragul, îi respectăm programul de masă, îl plimbăm și îl învelim seara la culcare.

Suntem în permanență aproape de câini – padocurile se află într-o clădire încălzită, în capătul aleii. Fiecare câine are propria cușcă, dotată cu pat, păturică și bol de apă.

Nu vă faceți griji... orice sejur la Ham Hotel e ca o vacanță pentru cățelul vostru. Avem un loc de joacă mare, cu multe jucării, și program de bălăceală în piscină vara. Câinele vostru se va distra de minune jucându-se cu ceilalți oaspeți ai noștri.

WHO'S WHO LA HAM HOTEL

WINIFRED WOLFE

Ham Hotel este administrat de Winifred Wolfe, o mare iubitoare de câini dintotdeauna. Winifred adoră toți cățelii și își dorește să petreacă timp cu fiecare rasă. Când nu are grijă de oaspeții săi, ea scrie cărți despre – ați ghicit! – cățelii.

ALFIE ȘI ALFREEDA WOLFE

Deși sunt încă mici, gemenii lui Winifred o ajută cât pot. Când câinele vostru are nevoie de o atenție specială sau de mai multă joacă, Alfreeda și Alfie oferă servicii speciale, pe care nu le puteți găsi în altă parte. Cățelul vostru nu se va plictisi o clipă în compania acestor doi poznași.

WOLFGANG WOLFE

Soțul lui Winifred dă și el o mână de ajutor atunci când poate, dar călătorește mult pentru a studia viața haitelor de lupi. Wolfgang este un adevărat iubitor de lupi – și-a și numit copiii după doi lupi alfa, șefii de haită. Fiecare haită are doi lupi alfa: un mascul și o femelă, la fel ca doamna și domnul Wolfe, care au, și ei, un băiețel și o fetiță.

Data viitoare când
plecați în vacanță
aduceți-vă câinele
la Ham Hotel!

Cățelul vostru se va
distra, cu siguranță,
de minune!

— Capitolul 1 —

urlând ca nebunul

Eu sunt Alfie Wolfe și vreau să vă povestesc tuturor despre un câine sperios pe nume Cooper.

Să nu care cumva să credeți că râd de el. Știu cum e să-ți fie frică de ceva. Mai ales de rechini. Frate, pe mine rechinii mă sperie de moarte!

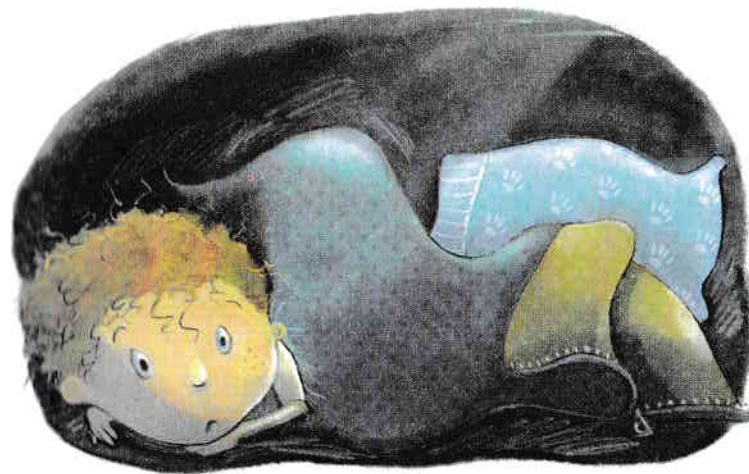
Dar povestea asta nu e despre pești care ucid. E despre Cooper. Cooper, puiul de beagle. Cooper care urlă de nu-ți vine să crezi.

Cooper a venit la noi la hotel anul trecut, în iunie. N-o să uit niciodată săptămâna aia cu furtuni. Nori imenși și negri de furtună, nu alta. Nori de culoarea oceanului zbuciumat și plin de alge. Și de rechini.

Dar să mă întorc la Cooper. A apărut într-o sâmbătă. La meteo se prevăzuse că o să fie senin și soare cât cuprinde în weekendul ăla. Frate, ce se mai înșelaseră!

În dimineața aceea m-a trezit un tunet puternic. Eram în sacul de dormit, pe jos în sufragerie. Aveam un coșmar și, deși mă trezisem pe jumătate, țipam chestii de genul: „Ajutor! Sunt într-un rechin! M-a înghițit cu totul!”

Am dat din mâini și din picioare, încercând să ies din burta rechinului. Un sunet puternic, ca un sfâșiat, cum se

aude când smulgi carnea de pe os, m-a făcut să mă opresc și să deschid ochii.

Mi-am dat seama că mă aflam la capătul sacului meu de dormit. Eram întreg. Cu totul! Apoi am observat că făcusem o gaură mare în sac.

Mi-am scos capul prin gaură și m-am uitat în jur.

În sufrageria noastră era la fel de întuneric ca într-o burtă de rechin. Și era și mult zgomot. Am auzit cum găfâiam și ploaia care răpăia în geamuri.

Am auzit tunetul bubuind afară și pe sora mea râzând.

M-am uitat la ea și am văzut că Alfreeda era în sacul ei de dormit. Dar ajunsese și ea la capătul lui, ghemuită și râzând de mine.

Sacul ei de dormit arăta exact ca un rechin care înghițise un copil întreg.

— Ha! a strigat ea. Acum ți-e frică și de rechini? De când? Doar nu locuim lângă ocean! Ha-ha-ha!

Dintr-odată, un tunet superputernic a făcut-o să tacă.

M-am gândit: „Straniu. Alfreeda nu tace niciodată. Și de când mi-e mie FRICĂ de rechini?” Apoi mi-am adus aminte — începuse să îmi fie chiar de noaptea trecută.

Ne uitaserăm cu toții la un film cu căței — din nou! Mă rog, cu toții —

tatăl meu nu l-a văzut, pentru că era plecat în nord, ca să studieze lupii din sălbăticie. Așa că ne-am uitat doar eu, mama și sora mea, așezați confortabil pe podea, în sacii noștri de dormit.

La un moment dat, pe la jumătatea filmului, mama s-a mutat pe canapea și a adormit. În clipa în care filmul s-a terminat, Alfreeda a început să sforăie ca un mops.

Eu mă ridicasem ca să închid televizorul, dar m-am așezat imediat la loc. Începuse un film cu rechini, și mă interesa. Era despre un rechin alb. Uriașul îngrozise toată lumea dintr-un orașel de pe coastă.

Nici nu apucasem să-mi dau prea bine seama ce și cum, că văzusem tot filmul.

După aceea, mi-a trebuit o eternitate să adorm. Mi-am tot ros unghiile, ca un